

Editorial

VACANCES I ACAMPADA

La paraula "vacances" desvetlla tota mena de sentiments -la majoria agradables- i va associada a mil activitats diverses. Entre aquestes, i per a molta gent, vacances significa acampada, o sigui uns dies de descans total, lliures d'horaris rígids, de comportaments reglamentats, de ritme tens; uns dies de contacte viu i directe amb una naturalesa plena de color i llum, que durant la resta de l'any ens passa desapercebuda.

Fa anys, aquesta manera d'organitzar les vacances era cosa de minories i portava aparellada un cert aire d'aventura. Però amb l'augment del turisme i la seva massificació, l'acampada ha experimentat un creixement espectacular, i ha esdevingut una de les formes més populars de viure les vacances pels seus avantatges: mobilitat -aquest any aquí, el vinent allà-, economia, sensació de més llibertat...

Amb aquest creixement dels campistes han sorgit els primers problemes, que podríem resumir en poques paraules: brutícia i destrucció de la naturalesa. Els càmpings oficials, a part dels serveis i les comoditats que ofereixen -segons les categories- solucionen en part aquest problema, assegurant un control que incideix en la protecció de l'entorn. Però això no és suficient i, així doncs, les autoritats hi han hagut d'intervenir, reglamentant aquesta forma de fer vacances i turisme, fins al punt que la Generalitat ha prohibit l'acampada lliure. Per fer-la, calen permisos especials. Però com sempre, hi ha gent que ignora aquestes disposicions i planta la tenda on li plau. I normalment, un cop fora, el seu pas és detectable de moltes maneres: plàstics, llaunes, ampolles -senceres en el millor dels casos; trencades sovint-, deixalles de tota mena... sense esmentar el perill d'incendi, perquè sovint encenen foc en llocs d'alt risc.

D'això en tenim exemples ben propers; el pont del Burró i tota la vora del Fluvià, cap al camp de les Arrals. Si visiteu el Burró a la primavera i repetiu la visita a finals d'agost, el lloc no us semblarà el mateix: net al principi, la brutícia hi és

present arreu al final. Quina llàstima! I si passem al Fluvià, hom es fa creus que la gent allà acampada no agafi cap infecció, rentant-se com fan en aquelles aigües brutes i pudents.

Fets com aquests porten a plantejar-se dues qüestions que van lligades: 1.- ¿No seria convenient fer complir la llei que prohibeix aquesta mena d'acampades sense permís? 2.- ¿Seria interessant i rendible la creació d'un càmping, privat o municipal, a Besalú? No és la primera vegada que formulem aquesta pregunta perquè no podem ignorar la importància del turisme al nostre poble. Un càmping ajudaria, tal vegada, a consolidar i fer una mica més sedentari i actual el turisme que ens visita. Però per tenir garanties caldria la potenciació d'un complex esportiu que assegurés implir les hores d'oci dels possibles campistes i estiuejants. De moment, però, no disposem d'aquesta infraestructura i hem d'aconterar-nos amb una piscina municipal del tot insuficient.

ÍNDEX

Editorial	1
Onze de setembre	2
II Centenari del naixement de l'Abat Safont	3/6
C.N. Besalú	7
Homenots	8/9
Concerts d'estiu	10
Arxiu històric	11
Germantat donadors de sang	12
La comissió Anti-abocador/ Cuina	13
Senyals Olímpics	14
Cartes al director	15
Còmic	16